

[Carsten Raft.]

Standpunkt, det har indtaget, og jeg har den Opfattelse, at det nærmest er det Omraade, Ministeren har tænkt paa; da hans Udtalelse var meget forbeholden, vil jeg gerne have Ministerens stiltiende eller aabne Bekræftelse heraf.

Ministeren for offentlige Arbejder (Carl Petersen): Det er muligt, at mit Svar var holdt forsigtigt, men Grunden er den, at jeg ikke i Dag er rigtig klar over, hvilke Beføjelser der ligger i Koncessionen, og jeg vil derfor nødig sige noget, jeg ikke kan staa ved. Jeg kan sige det paa den Maade, at jeg med Velvilje vil se paa, at den bliver opretholdt, men jeg tør ikke garantere for, at det kan blive under de Former, hvorunder den nuværende Koncession er givet, bl. a. fordi jeg ikke er klar over, hvad Koncessionen indeholder.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 101 Stemmer. 5 Medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Det er Tanken, at de tre sidste Sager paa Dagsordenen skal føres frem til tredie Behandling og Afstemning i Dag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Ulykkesforsikringsloven.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3194; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1061).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Holger Larsen): Udvalget har afholdt 2 Møder og har haft Samraad med Socialministeren. Hele Udvalget er enigt om at anbefale, at Lovforslaget gennemføres inden 1. April, og der kan derfor ikke blive Tale om gennemgribende Drøftelser af Lovforslaget.

Man har imidlertid drøftet Spørgsmaalet om Forsikringsselskabernes økonomiske Forpligtelser over for ny Pristalsregulering og Ønsket om, at Staten afholdt de Udgifter, som er forbundet med Lovforslagets tilbagevirkende Kraft fra 1. April 1947. Ligeledes er drøftet Spørgsmaalet om, at Dagpenge til tilskadekomne før 1. April reguleres efter denne Lov. Efter at Ministeren havde besvaret Spørgsmaal i Forbindelse hermed, har Venstres og de konservative Udvalgsmedlemmer frafaldet at stille Ændringsforslag.

Jeg skal henvise til Mindretallets Udtalelser i Betænkningen og skal paa hele Udvalgets Vegne med Undtagelse af det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen indstille Lovforslaget til Vedtagelse uforandret og anbefale at stemme imod de af Kommunisterne stillede Ændringsforslag.

Ragnhild Andersen: Det har desværre ikke været muligt under Udvalgsarbejdet at naa til almindelig Enighed om dette Lovforslags Indhold. Vort Parti maa, da det drejer sig om betydningsfulde af os foreslaaede Forbedringer, som trods tidligere Løfter fra Flertallet her paa Rigsdagen ikke er medtaget i Lovforslaget, optræde som Mindretal med selvstændige Ændringsforslag paa to Omraader; det ene er i Spørgsmaalet om Ophævelse af 13 Ugers Bestemmelsen og det andet i Spørgsmaalet om, at alle ulykkesramte, ogsaa de, der er kommet til Skade før 1. April 1947, skal have Gavn af de foreslaaede Forhøjelser.

Naar jeg siger, at Socialministeren møder med et Lovforslag, der ikke imødekommer tidligere Løfter, givet af en enig Rigsdag paa et Tidspunkt, da vi endog havde en Venstreregning, skal jeg kort motivere det. Sidste Aar behandlede Ulykkesforsikringsloven først i Landstinget. Vi fik en Betænkning, som samlede alle Partiers Stemmer i Landstinget. I den Betænkning hed det:

„Af de førte Udvalgsforhandlinger og Samraad fremgik det, at saavel Ministeren som hele Udvalget var indforstaaet med, at en Revision af Ulykkesforsikringsloven — og Loven om Invalidere til tilskadekomne militære værnepligtige — er forestaaende, og at eventuelt forhøjede Satsar vedrørende Dagpenge, Invaliditetserstatning og Dødsersatning bør gives tilbagevirkende Kraft fra 1. April at regne.“

Med denne enstemmige Beslutning i Betænkningen fra det høje Landsting i Fjor forekommer det mig, at det ærede Medlem